

[Statsministeren]

Regeringen har arbejdet aktivt for at fremme opfølgningen af Det Europæiske Råds konklusioner, som jeg allerede har nævnt med det seneste eksempel fra i går på Økofinmødet. Helt konkret anmodede Det Europæiske Råd i København Kommissionen om at forelægge strategien for bedrageribekæmpelse ledsaget af konkrete forslag. Kommissionen har nu fremlagt et strategiprogram for bekæmpelse af svig og svindel, der består af følgende fire hovedelementer:

For det første en forstærket kontrolindsats over for risikosektorerne, ikke mindst landbrugsområdet, hvor sandsynligheden for svig er størst.

For det andet et stærkere samarbejde mellem Kommissionen og medlemslandene, en udvidelse af informationsnettet og en bedre anvendelse af efterforskningsresultaterne.

For det tredje en forbedring af vores fælles lovgivningsmæssige grundlag for at bekæmpe svig inden for enkelte sektorer.

Endelig for det fjerde, at vi nu tilstræber en højere grad af ensartethed mellem bestemmelserne om bekæmpelse af svig i de enkelte medlemslande.

Der er tale om et første skridt. De næste skridt består i, at ordene omsættes til handling. Der er brug for konkrete forslag. Fra dansk side kan vi støtte hovedlinjen i Kommissionens oplæg, men vi må selvfølgelig også sikre os, når den konkrete udformning kommer, at den har den nødvendige effektivitet.

Vi skal bekæmpe svig – ingen tvivl om det, ingen vaklen i gelederne – men det skal stadig være sådan, at det er de danske myndigheder, der kontrollerer borgerne i Danmark. På den anden side må man være indstillet på at blive underkastet kontrol, hvis man søger om midler fra EU. Det svarer helt til vores normale praksis.

Som jeg sagde det, fremlagde vi på rådsmødet i går en note, hvor vi understregede vigtigheden af at yde den forstærkede indsats. Det var også en opfordring til Kommissionen om nu efter strategiplanens fremlæggelse at få den omsat i praktisk handling. Jo hurtigere vi kommer i gang med denne forstærkede indsats, jo bedre. Der bør ikke gå måneder, før de første kontrolbesøg kan gennemføres. Hensigten for os og for regeringen er at presse på, så vi kan få endnu mere opmærksomhed om sagen, og så vi kan få fremskyndet sagen mest muligt.

Jeg vil nu overlade ordet til udenrigsministeren, som vil komme nærmere ind på Kommissionens strategirapport og den danske note.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Som nævnt af statsministeren har den danske regering bidraget stærkt til at sætte kampen imod svig på Ministerrådets dagsorden. Det seneste eksempel er den note, som regeringen fremlagde på rådsmødet af økonomi- og finansministre i går. Vi har også taget initiativ til Kommissionens strategirapport, som Det Europæiske Råd anmodede om i København i juni sidste år.

På en række punkter er der tale om overensstemmelse mellem regeringens synspunkter og Kommissionens nye strategi, og i den danske note kunne regeringen tilslutte sig de overordnede linjer i Kommissionens strategiprogram. Jeg skal ikke her mere udførligt gennemgå Kommissionens nye strategiprogram. Jeg kan kun konstatere, at Kommissionens rapport indeholder mange gode elementer og må betragtes som et meget seriøst bidrag til bekæmpelsen af svig.

Men samtidig føler regeringen, at der er behov for yderligere udbygning af rapporten visse steder, og det vil jeg koncentrere mig om. Netop dette var en af begrundelserne for at forelægge den danske note på rådsmødet i går. Lad mig nævne nogle supplerende elementer, som regeringen føler hensigtsmæssigt kunne indgå i en strategi for en styrket bekæmpelse af svig.

For det første føler vi, at der er behov for en synliggørelse af arbejdet med bekæmpelse af svig. En sådan synliggørelse kunne f.eks. ske ved afholdelse af offentlige høringer.

For det andet er det afgørende, at der sker en fremskyndelse af medlemsstaternes reaktion på Kommissionens anmodning om kontrolbesøg, som finder sted efter de gældende regler i de berørte medlemsstaters regi. Vi ved, at disse kontrolbesøg i visse medlemsstater slyttes på det groveste.

For det tredje bør det sikres, at den revision, der gennemføres i medlemslandene, baserer sig på internationalt anerkendte standarder og normer for god offentlig revisionskik.

For det fjerde ville det være hensigtsmæssigt, hvis EU-revisionen i større omfang, end det er tilfældet i dag, kunne trække på nationa-